

83

UCHWAŁA Nr 86 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1977 r.

w sprawie prowadzenia ubocznej gospodarki rolnej przez przedsiębiorstwa państwowe.

W celu poprawy warunków bytowych załóg pracowniczych przez zwiększenie rozwoju tuczu trzody chlewnej w drodze pełniejszego zagospodarowania lokalnych zasobów pasz i odpadków pokarmowych, na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa nie będące przedsiębiorstwami gospodarki rolnej mogą prowadzić jako działalność uboczną gospodarkę rolną służącą przede wszystkim zaspokajaniu potrzeb bytowych pracowników.

2. Uboczna gospodarka rolna może być prowadzona wspólnie przez kilka przedsiębiorstw państwowych na podstawie zawartego między nimi porozumienia. W porozumieniu tym należy określić udział uczestniczących w nim przedsiębiorstw w pokrywaniu związanych z gospodarką rolną nakładów inwestycyjnych oraz udział w wynikach finansowych i ich rozliczaniu.

3. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą podejmować na podstawie umów wieloletnich kooperację ze spółdzielniami kółek rolniczych, rolniczymi spółdzielniami produkcyjnymi, zespołami rolników, państwowymi gospodarstwami rolnymi oraz indywidualnymi gospodarstwami rolnymi w zakresie dostaw materiału wyjściowego do produkcji rolniczej (prosiąt, nasion) oraz usług produkcyjnych rolniczych. Umowy te mogą również przewidywać świadczenie usług remontowych na rzecz kooperantów.

§ 2. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego:

- 1) powinni udzielać wszechstronnej pomocy mającej na celu rozwój i sprawne funkcjonowanie ubocznej gospodarki rolnej,
- 2) mogą w porozumieniu z przedsiębiorstwami ustalić, że część produktów rolnych, w razie ich okresowych nadwyżek, zostanie sprzedana na potrzeby zaopatrzenia rynku jednostkom uprawnionym do skupu tych produktów,
- 3) mogą uwzględniać w przydziałach produktów rolnych dla stołówek i bufetów przyzakładowych część dostaw tych produktów pochodzących z prowadzonej przez przedsiębiorstwo ubocznej gospodarki rolnej.

§ 3. Dostawy produktów rolnych na potrzeby własne (zaopatrzenie stołówek i bufetów przyzakładowych) są rozliczane po obowiązujących cenach hurtowych lub jeżeli produkt nie jest przedmiotem obrotu hurtowego — po obowiązujących cenach zbytu, a dostawy na zaopatrzenie rynku — po obowiązujących cenach skupu.

§ 4. Fundusz płac i zatrudnienie w ubocznej gospodarce rolnej mieszczą się w funduszu płac i zatrudnieniu, będących w dyspozycji przedsiębiorstw, które tę gospodarkę prowadzą.

§ 5. 1. Zaliczanie składników majątkowych do środków trwałych i obrotowych oraz finansowanie środków obrotowych ubocznej gospodarki rolnej następuje według

zasad obowiązujących przedsiębiorstwa, które ją prowadzą, z tym jednak że zapasy produktów gotowych i produkcji w toku gospodarki rolnej finansuje się według zasad przyjętych dla finansowania zapasów materiałowych.

2. Nakłady inwestycyjne związane z rozwojem ubocznej gospodarki rolnej dokonywane są w ramach inwestycji odtworzeniowo-modernizacyjnych. Finansowanie tych nakładów może być dokonywane ze środków funduszy rozwoju przedsiębiorstwa lub funduszy o podobnym charakterze.

3. Finansowanie nakładów inwestycyjnych na rozwój ubocznej gospodarki rolnej, polegających na przystosowaniu pomieszczeń i urządzeń do celów hodowli zwierząt, może być dokonywane w stosunku do obiektów o wartości jednostkowej do 3 mln zł również ze środków zakładowego funduszu socjalnego, przeznaczonych na zakładowe inwestycje socjalne, na zasadach określonych uchwałą nr 140 Rady Ministrów z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji inwestycji socjalnych (Monitor Polski Nr 22, poz. 129), albo z pozostałości wolnych środków zgromadzonych przez przedsiębiorstwa na realizację inwestycji zakładowej działalności socjalnej.

4. Nakłady inwestycyjne, o których mowa w ust. 3, mogą być dokonywane ponad rozmiary nakładów określone dla poszczególnych ministerstw i województw w narodowych planach społeczno-gospodarczych.

§ 6. 1. W ewidencji księgowej należy wyodrębnić koszty oraz dochody ze sprzedaży produktów gospodarki rolnej. Wyniki produkcji ubocznej gospodarki rolnej ustala się za okresy półroczne i roczne.

2. Do kosztów ubocznej gospodarki rolnej nie zalicza się kosztów ogólnozakładowych.

3. Wynik finansowy ubocznej gospodarki rolnej wchodzi w skład wyniku finansowego przedsiębiorstw.

§ 7. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw, w ramach posiadanych funduszy na premie i nagrody, powinni odpowiednio zwiększać premie i nagrody dla pracowników zatrudnionych w ubocznej gospodarce rolnej za dobrą jej organizację, jeżeli ponoszone koszty są niższe od wpływów z tej gospodarki z tytułu dostaw produktów rolnych liczonych jednolicie po obowiązujących cenach skupu.

2. Jeżeli z rachunku ekonomicznego wynika, że uboczna gospodarka rolna wykaże wyższe koszty niż wpływy z tytułu dostaw produktów rolnych liczonych jednolicie po obowiązujących cenach skupu, to przedsiębiorstwa nie powinny podejmować się prowadzenia tej gospodarki.

3. Jeżeli faktyczne koszty ubocznej gospodarki rolnej za dany rok okażą się wyższe niż wpływy za ten okres z tytułu dostaw produktów rolnych liczonych jednolicie po obowiązujących cenach skupu, to po niezbędnym okresie rozruchu, poczynając od rozliczeń za 1978 r.:

- 1) obliczony do wypłaty na podstawie obowiązujących przepisów roczny fundusz premiiowy pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy w przedsiębiorstwach zmniejsza się o 0,5% za każdy 1% przekroczenia wartości kosztów ponad wartość dostaw produktów rolnych, liczonych jednolicie po obowiązujących cenach skupu, z tym że zmniejszenie to nie może przekroczyć 20% funduszu i nie może być wyższe niż kwota przekroczenia kosztów; równowartość zmniejszenia funduszu premiiowego odprowadzana jest przez przedsiębiorstwa do budżetu Państwa za okresy roczne, wstępnie w terminie 10 dni, licząc od ustalonej daty sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, a ostatecznie — w terminie 10 dni, licząc od daty zatwierdzenia tego sprawozdania,
- 2) pozbawia się całkowicie premii wypłacanych z funduszu, o którym mowa w pkt 1, pracowników odpowiedzialnych za prowadzenie ubocznej gospodarki rolnej.

4. Przepis ust. 3 pkt 1 stosuje się do każdego z przedsiębiorstw, nie będących jednostkami gospodarki rolnej, uczestniczących w porozumieniu, o którym mowa w § 1 ust. 2.

5. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i wojewodowie (prezydenci miast stopnia wojewódzkiego)

sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami prowadzącymi uboczną gospodarkę rolną mogą złagodzić sankcje przewidziane w ust. 3, jeżeli wzrost kosztów tej gospodarki nastąpił z przyczyn obiektywnych, niezależnych od przedsiębiorstw.

§ 8. Minister Rolnictwa zapewni udzielenie pomocy ubocznej gospodarce rolnej oraz spowoduje objęcie chowu zwierząt prowadzonego w ramach tej gospodarki opieką weterynaryjną na zasadach stosowanych w odniesieniu do uspołecznionych gospodarstw rolnych.

§ 9. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych prowadzących gospodarstwa rolne na zasadach przewidzianych dla państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

2. W zakresie uregulowanym uchwałą nie mają zastosowania przepisy zarządzenia nr 51 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1976 r. w sprawie tuczu trzody chlewnej oraz wykorzystywania odpadków pokarmowych na pasze dla trzody chlewnej przez zakłady żywienia zbiorowego (Monitor Polski Nr 33, poz. 144).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

84

UCHWAŁA Nr 92 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1977 r.

w sprawie bankowej kontroli funduszu płac.

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała dotyczy jednostek gospodarki uspołecznionej działających według zasad rozrachunku gospodarczego z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. Przepisów uchwały, z wyjątkiem § 5, nie stosuje się do organizacji gospodarczych i wchodzących w ich skład jednostek organizacyjnych stosujących zmodyfikowane zasady systemu ekonomiczno-finansowego zgodnie z § 4 uchwały nr 48 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1977 r. w sprawie modyfikacji systemu funkcjonowania państwowych organizacji gospodarczych w dostosowaniu do celów i warunków realizacji Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1976—1980.

§ 2. Użyte w uchwale określenie:

- 1) jednostki gospodarcze — oznacza przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielnie oraz ich jednostki nadrzędne (zjednoczenia i jednostki równorzędne),
- 2) dopuszczalna kwota wykorzystania funduszu płac — oznacza, stosownie do obowiązujących zasad gospodarki funduszem płac:
  - a) planowany (planowany skorygowany) fundusz płac w zakresie składników objętych dyrektywnymi

wskaznikami, pomniejszony o obowiązkowe obciążenie z tytułu przyrostu zatrudnienia,

- b) dyspozycyjny fundusz płac, pomniejszony o obowiązkowe obciążenia z tytułu przyrostu zatrudnienia i przyrostu dyspozycyjnego funduszu płac,
- c) fundusz płac wynikający ze wskaźnika opłacenia wzrostu wydajności pracy wzrostem przeciętnej płacy,
- 3) nadwyżka funduszu płac — oznacza dodatnią różnicę między dopuszczalną kwotą funduszu płac do wykorzystania a wykorzystanym funduszem płac,
- 4) przekroczenie funduszu płac — oznacza ujemną różnicę między dopuszczalną kwotą funduszu płac do wykorzystania a wykorzystanym funduszem płac,
- 5) fundusz premiiowy — oznacza:
  - a) fundusz premiiowy tworzony z zysku lub w stosunku do zysku na podstawie zasad ustalonych w uchwale nr 298 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1972 r. w sprawie premiowania pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy oraz innych pracowników inżynierjno-technicznych, ekonomicznych i administracyjno-biurowych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych oraz grupujących je zjednoczeniach (Monitor Polski z 1975 r. Nr 23, poz. 151),